

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 441/2013-38

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. M. K., B., zastúpeného W. s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. Ľ. L., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Obdo 35/2010, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. M. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. augusta 2012 doručená sťažnosť JUDr. M. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v

primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Obdo 35/2010.

Sťažovateľ v sťažnosti najmä uvádza:

„Okresný súd Nitra rozhodnutím zo dňa 28. 10. 2009, sp. zn. 31 Cb/26/2009 zamietol žalobu sťažovateľa, ktorou sa domáhal výmeny výrobku. Krajský súd v Nitre v konaní o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 28. 10. 2009, sp. zn. 31 Cb/26/2009 svojím rozhodnutím zo dňa 12. 5. 2010, sp. zn. 15 Cob/30/2010 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal dňa 14. 6. 2010 (doručené dňa 15. 6. 2010) voči rozsudkom súdov prvého a druhého stupňa dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Vo svojom dovolaní navrhol uvedené rozsudky zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie ako aj v súlade s ust. § 243 O. s. p. navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého rozsudku.

Sťažovateľ podal na Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 1. 8. 2011 a 3. 11. 2011 žiadosti, ktorými žiadal, aby bolo rozhodnuté o podanom dovolaní, čo najskôr, a to z dôvodu zlého zdravotného stavu sťažovateľa.

Sťažovateľ podal na Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 9. 5. 2012 poslednú žiadosť, v ktorej s poukazom na judikatúru v Slovenskej republike a závery Českého ústavného súdu žiadal, aby bolo rozhodnuté o podanom dovolaní, a opäť poukázal na skutočnosť, že reálne hrozí zánik žalovaného a z dôvodu zlého zdravotného stavu sťažovateľa ktorý čaká od roku 2011 na doručenie šošoviek z USA a ich operačnú implantáciu. Sťažovateľ poukázal na exekúciu, ktorá bolo voči nemu vykonaná na podklade vyššie uvedených rozsudkov, pričom zdôraznil, že je potrebné vykonať spravodlivosť a odstrániť zásah do sťažovateľovho ústavného práva na spravodlivý súdny proces.

Najvyšší súd Slovenskej republiky listom zo dňa 10. 7. 2012 odpovedal na sťažnosť sťažovateľa zo dňa 9. 5. 2012. Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil sťažnosť sťažovateľa ako dôvodnú, pričom skonštatoval, že do vyše roka a 11 mesiacov, od kedy bol spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie (30. 7. 2010)

považuje za opodstatnený prietah v konaní v zmysle ust. § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však napriek vyššie uvedenému o dovolaní sťažovateľa do dňa podania tejto ústavnej sťažnosti naďalej nerozhodol.“

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uvádza: „... rozhodnutie o dovolaní vzhľadom na zlý zdravotný stav sťažovateľa, na ktorý poukázal a preukázal v každej zo svojich sťažností si vyžaduje výnimočnú rýchlosť konania. Právo sťažovateľa, ktoré si uplatnil v predmetom súdnom konaní sa totiž viaže na jeho osobu. Pokiaľ táto výnimočná rýchlosť konania nebude zabezpečená, bude to viesť k odmietnutiu výkonu spravodlivosti. Vzhľadom na skutočnosť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nevykonal voči sťažovateľovi žiadny procesný úkon a ani posúdenie merita veci nezávisí od odborného posúdenia nemožno tu hovoriť o zložitosti veci. Sťažovateľ je, tak ako to vyplýva z vyššie uvedeného maximálne súčinný a nemožno mu teda pričítať spomalenie postupu súdneho konania. Sťažovateľ si dovoľuje poukázať na tú skutočnosť, že prietahy v konaní nezavinil a ani nespôsobil.“

Podľa názoru sťažovateľa „... v danej veci je zrejmé, že sa neodôvodnene zasiahlo do ústavného práva sťažovateľa. Ďalej je zrejmé, že v dôsledku nečinnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nebolo vôbec rozhodnuté o odklade vykonateľnosti, čo spôsobilo tú skutočnosť, že sťažovateľovi sa nepodarilo odvrátiť negatívne následky exekučného konania. V dôsledku pretrvávajúcej nečinnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa reálne vzdaluje možnosť sťažovateľa dosiahnuť spravodlivosť v súdnom konaní nasledujúcim po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, najmä vzhľadom na jeho zlý zdravotný stav. Skutočnosť, že reálne hrozí procesná nespôsobilosť, resp. zánik žalovaného je ďalšou rozhodujúcou skutočnosťou pri určení výšky finančného zadosťučinenia. Sťažovateľ vzhľadom na závažnosť zásahu považuje primerané zadosťučinenie vo výške 5 000 EUR.“

Na základe uvedenej argumentácie sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Obdo 35/2010 porušené bolo.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Obdo 35/2010 konal bez zbytočných prieťahov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 5 000,- EUR (slovom: päťtisíc eur) do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný zaplatiť sťažovateľovi trovy konania na účet splnomocneného zástupcu sťažovateľa v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

Ústavný súd si v súvislosti s prípravou predbežného prerokovania sťažnosti vyžiadal z najvyššieho súdu príslušný spis a zároveň požiadal predsedu najvyššieho súdu JUDr. Štefana Harabina (ďalej len „predseda najvyššieho súdu“) o vyjadrenie k sťažnosti. V nadväznosti na túto žiadosť predseda najvyššieho súdu v prípise sp. zn. KP 4/2012 z 12. septembra 2012 uplatnil námietku predpojatosti proti všetkým sudcom IV. senátu ústavného súdu, o ktorej rozhodol I. senát ústavného súdu uznesením č. k. I. ÚS 534/2012-15 z 24. októbra 2012 tak, že namietaných sudcov z výkonu sudcovskej funkcie v konaní o sťažnosti sťažovateľa nevylúčil.

Následne sa k sťažnosti vyjadril predseda obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu v prípise č. k. KP 47/2012-48 (Nobs 125/2012) zo 6. februára 2012, v ktorom okrem iného uviedol:

„Predmetom konania v právnej veci sťažovateľa na najvyššom súde bolo rozhodovanie o dovolaní sťažovateľa v procesnom postavení žalobcu, o výmenu výrobku za nový výrobok, vedenej pôvodne na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 31 Cb/26/2009, následne, na odvolanie sťažovateľa, na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 15 Cob/30/2010. Zo záznamov obchodného registra NS SR vyplýva, že v predmetnej veci bolo dovolanie

doručené tunajšiemu súdu 30. júla 2010 a náhodným výberom bola vec pridelená senátu 1 Obdo (10), ktorého predsedom bol vtom čase JUDr. J. Š. a podľa organizácie práce v senáte bol súčasne aj tzv. sudcom spravodajcom. Práca v senáte bola poznačená zmenami v zložení senátu, keď jedna z členiek senátu bola zmenou rozvrhu práce zaradená do iného senátu... druhá členka senátu... bola opatrením predsedu NS SR... z vec prejednávajúceho senátu vypustená z dôvodu jej odchodu do starobného dôchodku... Nakoniec aj samotný predseda senátu... bol opatrením predsedu NS SR... zo senátu 10 vypustený, a to z dôvodu jeho odvolania z funkcie sudcu prezidentom Slovenskej republiky.

Vec bola rozhodnutá až po novom zložení senátu 1 Obdo, a to 5. decembra 2012.

Je potrebné súhlasiť s tvrdením sťažovateľa vysloveným v ústavnej sťažnosti (str. 7) o tom, že v priebehu konania na dovolacom súde k istým prietahom v konaní došlo. Najvyšší súd listom z 10. júla 2012 vyhodnotil jeho sťažnosť z 9. mája 2012 adresovanú NS SR za dôvodnú s tým, že príslušný senát sa vecou zaoberá a bude dohliadnuté na to, aby k ďalším neodôvodneným prietahom nedochádzalo. V súčasnosti je však konanie na najvyššom súde skončené, z dôvodu ktorého je návrh sťažovateľa adresovaný ústavnému súdu, aby najvyššiemu súdu prikázal konať bez zbytočných prietahov, neaktuálny... najvyšší súd má za to, že postupom v konaní o dovolaní vedenom pod sp. zn. 1 Obdo/35/2010 k porušeniu sťažovateľom namietaného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nedošlo. Z tohto dôvodu navrhujeme podnet sťažovateľa odmietnuť...“

Predseda najvyššieho súdu podal 22. februára 2013 proti sudcovi ústavného súdu Ladislavovi Oroszovi, ktorému bola vec sťažovateľky pridelená ako sudcovi spravodajcovi (ďalej len „sudca spravodajca“), trestné oznámenie a zároveň v televíznych reláciách televízie TA3 odvysielaných 21. februára 2013 a 11. marca 2013 formuloval proti nemu osobné invektívy. Sudca spravodajca v tejto súvislosti (aj keď sa zo subjektívneho hľadiska necítil byť predpojatý) listom z 28. marca 2013 (ďalej len „oznámenie“) oznámil tieto skutočnosti v zmysle § 27 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)

predsedníčke ústavného súdu a zároveň ju požiadal, aby zabezpečila postup podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde, t. j. aby predložila jeho oznámenie obsahujúce skutočnosti, ktoré by mohli zakladať jeho vylúčenie z prerokovania a rozhodovania vecí sťažovateľa na rozhodnutie senátu ústavného súdu, ktorý je o ňom príslušný rozhodnúť v súlade s platným rozvrhom práce ústavného súdu.

O oznámení sudcu spravodajcu rozhodol I. senát ústavného súdu uznesením č. k. I. ÚS 367/2013-8 z 5. júna 2013 tak, že sudcu spravodajcu z výkonu sudcovskej funkcie vo veci sťažovateľa nevylúčil. Označené uznesenie bolo sudcovi spravodajcovi doručené 21. júna 2013. Z uvedeného dôvodu IV. senát ústavného súdu ani v období od 28. marca 2013 do 21. júna 2013 nemohol vo veci sťažovateľa konať a rozhodovať.

Z predloženého spisu najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obdo 35/2010 ústavný súd zistil, že vec bola najvyššiemu súdu ako dovolaciemu súdu predložená na rozhodnutie o dovolaní 30. júla 2010. Najvyšší súd o dovolaní rozhodol uznesením sp. zn. 1 Obdo 35/2010 z 5. decembra 2012 tak, že rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15 Cob 30/2010-140 z 12. mája 2010 a rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 31 Cb 26/2009-97 z 28. októbra 2009 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Nitra na ďalšie konanie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Sťažovateľ namieta, že postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Obdo 35/2010 došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty dochádza v zásade až právoplatným rozhodnutím súdu alebo štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (napr. I. ÚS 10/98, III. ÚS 224/05).

Ústavný súd v nadväznosti na svoje zistenia zo súdneho spisu konštatuje, že v namietanom konaní dochádzalo k priet'ahom, avšak zároveň poukazuje na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý treba vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00).

V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05).

Navyše, v konaniach o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou vyžaduje preukázanie podania sťažnosti predsedovi príslušného súdu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). Takúto sťažnosť totiž ústavný súd považuje za účinný prostriedok ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ktorý vzhľadom na subsidiárne postavenie ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd treba využiť pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (porovnaj napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04). Účinnosť tohto právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prietahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prietáhov a ustanovuje za také prietahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) a § 118 ods. 1 citovaného zákona]. Podobne aj zákon o súdoch v § 64 ods. 1 ustanovuje, že „Účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prietahy v konaní...“. V zmysle prvej vety druhého odseku citovaného zákonného ustanovenia „Orgán, ktorý vybavuje sťažnosť, je povinný na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti.“. Napokon podľa § 64 ods. 3 zákona o súdoch „Ak orgán poverený vybavovaním sťažnosti zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijme a zabezpečí vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, ak je to potrebné, vyvodí za vzniknuté nedostatky voči zodpovedným osobám dôsledky.“.

Ústavný súd vo svojej predchádzajúcej judikatúre viackrát poukázal aj na to, že ak orgán štátnej správy súdov uzná sťažnosť na prietahy v konaní za dôvodnú, nemusí to viesť bez ďalšieho k prijatiu v nadväznosti na to podanej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy (§ 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde) na ďalšie konanie, pretože ústavný súd, pridržiavajúc sa doterajšej judikatúry, považuje za potrebné poskytnúť všeobecnému súdu časový priestor na prijatie opatrení s cieľom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (IV. ÚS 78/07, IV. ÚS 59/08, IV. ÚS 27/09).

V prípade, ak všeobecný súd, reagujúc na sťažnosť sťažovateľa podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, prijme opatrenia smerujúce k zabezpečeniu ochrany jeho základného práva, zakladá to podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu dôvod na odmietnutie sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ sťažnosť na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch predsedovi najvyššieho súdu podal 9. mája 2012 (predchádzajúce podania sťažovateľa z 1. augusta 2011 a 3. novembra 2011 adresované predsedovi príslušného senátu najvyššieho súdu najvyšší súd nekvalifikoval ako sťažnosti podľa zákona o súdoch, pozn.). Po podaní sťažnosti najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Obdo 35/2010 z 5. decembra 2012 rozhodol o dovolaní tak, že napadnuté rozsudky prvostupňového a odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Z uvedeného vyplýva, že najvyšší súd po podaní sťažnosti začal vo veci konať, t. j. prostredníctvom tejto sťažnosti sa zabezpečila efektívna ochrana jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sumarizujúc dosiaľ uvedené, ústavný súd konštatuje, že postup najvyššieho súdu v namietanom konaní bol najmä v období po predložení spisu poznamenaný prieťahmi, ale po podaní sťažnosti podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch predsedovi najvyššieho súdu došlo k náprave, pričom ešte pred predbežným prerokovaním sťažnosti najvyšší súd o dovolaní rozhodol.

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júla 2013